

Kopp Mária és Skrabski Árpád

Személyes vallomással kell kezdenem. Nem vagyok orvos, sem pszichológus. A magyar nép sorsának és műveltségének kutatására szántam életemet. Ezért is tartom különös kegyelemnek azt, hogy 1992 végén kézhez kaptam Kopp Mária és Skrabski Árpád könyvének kéziratát, a *Magyar lelkiállapot*-ot. Elkezdtem olvasni, és egyre inkább úgy éreztem magam, mint az a hadvezér, aki már évek óta ostromol egy várat eredménytelenül, s most hirtelen kézhez kapta a vár alaprajzát, titkos bejárataival, lerombolható falaival, rajzot arról, hol és honnan lehet ezt az erős várat bevenni, falait megmászni. A magyar történelemnek, a magyar nép, társadalom mai állapota okainak meggyőző magyarázatát kaptam meg az orvostudomány, a magatartástudomány, vagyis a természettudomány oldaláról. Láttelelet, cáfolhatatlan diagnózist, melynek segítségével sok néprajzi és történelmi tény kapott új megvilágítást: Miért vagyunk ott, ahol vagyunk, testi-lelki, társadalmi, politikai, erkölcsi, demográfiai és gazdasági mélyponton, betegen és vészesen fogvatkozva napról napra. Eddigi kutatómunkám egészét látom új megvilágításban, új értelmezésben. Semmilyen más tudományos munka nem volt ekkora hatással munkám további folytatására. Ez a mű, aztán az ehhez kapcsolódó többi munkája a nemzeti önismeret egyedülálló alapművei lettek.

Kopp Mária 1968-ban fejezte be orvostudományi egyetemen tanulmányait, majd 1977-ben a bölcsészkaron szerzett pszichológus diplomát. 1993 óta a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Magatartástudományi Intézetének igazgató professzora, jelenleg kutatási igazgató-helyettese. Kutatási területe a szorongás és a vegetatív tünetképződés lélektana, ember és környezete egymásra hatásának vizsgálata. Kutatásának fő eredménye: meggyőzően bizonyította, hogy testi és lelki betegségeink, egészségünk nemzetközi összehasonlításban kirívóan rossz állapotának legfőbb oka az, hogy emberi kapcsolataink hiányosak, elégtelenek, közösségeink nincsenek vagy gyengék, ezért szorongókká lettünk. A szorongó ember nem tud ellenállni sem a betegségeket okozó kóroknak, sem a különböző hatalmak tudatos manipulációinak, mellyel minket önző, magányos, kiszolgáltatott alattvalókká tesznek. Érvényes ez mára, és megmagyarázza egy sor múltbéli tragédiánkat is: az egész magyar történelmet végigkísérő egyenetlenségnek, pártharcnak, öngyilkos magatartásnak – éppen a legválságosabb helyzetekben.

A magyar társadalomról, a magyar nép egészéről eddig egyetlen, nemzetéért aggódó gondolkodó, költő, író és politikus nem állított ki ilyen átfogó, tudományosan igazolt látteleletet, mint Kopp Mária és munkáját segítő, kiegészítő és kiteljesítő hűséges társa, férje, a közelmúltban elhunyt Skrabski Árpád, aki a vizsgálatok kiértékelésének matematikailag korrekt és kvalitatív elemzését adta meg. Ezen túlmenően, meghatározó szerepe volt abban, hogy társadalombiztosításunk nem került be abba a zsákutcába, amelyben a szolidaritás elv feladásával sokszázezer szegény ember került volna kiszolgáltatott helyzetbe. Nem új földrészlet vagy új elemet fedeztek fel, hanem felfedezték nekünk minket magunkat, úgy ahogy vagyunk, erényeinkkel, bűneinkkel, és kilátástalanságunkban reménységünket is. Mert ők ketten nem elégedtek meg a láttelelet kiállításával, hanem az ebből folyó következtetésekkel megrajzolták a kilátás, a gyógyulás lehetséges útját is. Tovább kutatja a részleteket, és az egyes hiányosságok, bajok, hibák kiküszöbölésének mikéntjéről is ír, a magatartástudomány nemzetközi eredményeinek felhasználásával. Ennek érdekében alapítója és főszerkesztője lett a *Végeken* című folyóiratnak, hogy abban a mentálhigiénés és pszichoszomatikus kutatások teret kaphassanak. A *Pszichológiai Füzeteknek*, majd a *Magatartástudományi Füzeteknek* is szerkesztője, rendszeres munkatársa. Előadásokat tart e fontos, valóban életbevágó kérdéskörrel szerte az országban, és megalapította a „*Három királyfi és három királyleány*” mozgalmat, a harmadik, a családot kiteljesítő és az egész társadalmat meggyógyító, harmadik gyermeket is vállaló mozgalmat. Nem tudományos elismerésért, hanem a magyarság megmentéséért vállal ma is áldozatkész felvilágosító és a legszebb értelemben vett lelkesítő munkát, akár kicsi vidéki közösségeknek is tartott előadásaival.

Kopp Mária és Skrabski Árpád munkássága, példás felelősségvállalása Magyar Örökség.

Hosszúhetény 2010. március 10

Andrásfalvy Bertalan